

72. al-Jinn

Namn

Suran bär namnet *Al-Jinn* eftersom den i detalj återger händelsen där en grupp djinner hör Koranen reciteras och därefter återvänder till sitt eget folk för att kalla dem till islam. Namnet är alltså både surans titel och dess centrala tema.

Uppenbarelse perioden

Enligt en tradition återgiven av både Bukhari och Muslim, på auktoritet av Abdullah ibn Abbas, var den Helige Profeten (frid vare med honom) en gång på väg till Ukaz-mässan tillsammans med några av sina följeslagare. Under resan ledde han fajr-bönen i Nakhlah. Just då passerade en grupp djinner platsen. När de hörde Koranen reciteras stannade de upp och lyssnade uppmärksamt. Denna händelse är den som beskrivs i suran.

Många kommentatorer har antagit att detta syftar på Profetens välkända resa till Ta'if, tre år före hijra, under profetskapets tionde år. Men flera faktorer visar att detta inte kan stämma:

- I *Al-Ahqaf* 29-32 berättas om djinner som hörde Koranen under återresan från Ta'if - och dessa djinner trodde redan på Moses och de tidigare skrifterna.
- I *Al-Jinn* 2-7 framgår tydligt att de djinner som hörde Koranen här var

- polyteister och förnekade både profetskap och det kommande livet.
- Under resan till Ta'if följde endast Zayd ibn Harithah Profeten, medan Ibn Abbas uttryckligen säger att Profeten på vägen till Ukaz åtföljdes av flera följeslagare.
 - Traditionerna är eniga om att djinnerna under Ta'if-resan hörde Koranen när Profeten stannade i Nakhlah på vägen tillbaka till Mecka – medan Ibn Abbas beskriver händelsen i *Al-Jinn* som något som inträffade på vägen *till* Ukaz.

Utifrån detta är det mest sannolikt att *Al-Ahqaf* och *Al-Jinn* beskriver två olika händelser, vid två olika tillfällen.

När inträffade händelsen i Al-Jinn?

Traditionen från Ibn Abbas anger inte exakt när Profeten reste till Ukaz med sina följeslagare. Men en närläsning av vers 8-10 i suran visar att detta måste ha skett mycket tidigt i profetskapet.

Verserna beskriver att djinnerna tidigare kunde tjuvlyssna i himlen för att få del av det osynliga, men att himlen plötsligt spärrades av änglar och meteoriter. Detta fick dem att söka efter den stora händelse på jorden som orsakat denna förändring. Många grupper av djinner måste därför ha rört sig omkring i världen för att undersöka saken. En av dessa grupper hörde Koranen reciteras av Profeten och drog slutsatsen att detta var den händelse som förändrat himlens ordning.

Djinnens verklighet

Innan man studerar denna sura är det viktigt att klargöra vad djinner är, för att undvika förvirring.

I modern tid finns det många som menar att djinner inte är verkliga, utan endast myter och vidskepelse. Denna uppfattning bygger dock inte på kunskap om universums realiteter, utan på antagandet att endast det som kan uppfattas med sinnena existerar.

Detta antagande är i sig irrationellt:

- Människans perception är ytterst begränsad i förhållande till universums enorma omfattning – mindre än en droppe i förhållande till havet.
- Att hävda att det man inte kan uppfatta inte existerar är ett uttryck för intellektuell trångsynthet, inte vetenskaplighet.

- Med ett sådant synsätt skulle människan inte kunna erkänna någon osynlig verklighet över huvud taget – inte ens Guds existens.

Koranen presenterar djinnerna som en verklig skapelse, osynlig för människan men fullt kapabel att höra, förstå och ta ställning till Guds budskap. Att förneka deras existens utan kunskap är att förneka en del av den osynliga verklighet som Gud har skapat.

Djinnernas verklighet och surans tema

Missförstånd bland modernistiskt påverkade muslimer

Vissa muslimer som påverkats av modernistiska idéer, men som samtidigt inte vill förneka Koranen, har försökt omtolka Koranens tydliga utsagor om djinnerna, Iblis och Satan. De menar att dessa inte syftar på en verklig, osynlig skapelse med egen existens, utan att:

- *Satan* ibland skulle symbolisera människans djuriska drifter
- *Djinner* ibland skulle syfta på vilda bergsstammar
- eller på människor som i hemlighet lyssnade på Koranen

Men Koranens språk i dessa frågor är så klart och entydigt att sådana tolkningar inte kan förenas med textens innebörd.

Djinner och människor – två olika skapelser

Koranen nämner ofta djinner och människor sida vid sida på ett sätt som tydligt visar att de är två skilda skapelser. Se t.ex.:

- *Al-A'raf* 38
- *Hud* 119
- *Fussilat* 25, 29
- *Al-Ahqaf* 18
- *Adh-Dhariyat* 56
- och hela *Ar-Rahman*, där bevisen är så tydliga att djinner inte kan tolkas som en mänsklig grupp.

Deras ursprung och natur

Koranen anger uttryckligen:

- Människan skapades av lera
- Djinnerna skapades av eld

(se *Al-A'raf* 12, *Al-Hijr* 26–27, *Ar-Rahman* 14–19).

I *Al-Hijr* 27 sägs att djinnerna skapades **före** människan. Detta bekräftas av berättelsen om Adam och Iblis, som återkommer på sju olika ställen i Koranen. På varje plats framgår att Iblis redan existerade när Adam skapades. I *Al-Kahf* 50 anges dessutom uttryckligen att Iblis tillhörde djinnerna.

Djinnernas osynlighet och begränsningar

Koranen säger tydligt att:

- Djinnerna ser människorna, men människorna ser inte dem (*Al-A'raf* 27).
- De kan stiga upp mot himlen men inte överskrida vissa gränser.
- Om de försöker tjuvlyssna på det himmelska avvisas de av meteoriter (se *Al-Hijr* 16–18, *As-Saffat* 6–10, *Al-Mulk* 5).

Därmed motbevisas den förislamiska tron att djinnerna hade tillgång till det osynliga eller gudomliga hemligheter. Samma missuppfattning avfärdas i *Saba'* 14.

Människans överlägsenhet

I *Al-Baqarah* 30–34 och *Al-Kahf* 50 framgår att människan har fått rollen som Allahs ställföreträdare på jorden och därmed är överlägsen djinnerna. Även om djinnerna har vissa extraordinära förmågor (se *An-Naml* 39), är detta inte ett tecken på överlägsenhet – lika lite som djurens styrkor gör dem överlägsna människan.

Djinnernas moraliska ansvar

Koranen klargör att djinnerna, liksom människorna:

- har fri vilja
- kan välja mellan tro och otro
- kan lyda eller trotsa

Detta bekräftas av berättelsen om Iblis och av de troende djinnernas uttalanden i *Al-Ahqaf* och *Al-Jinn*.

Djinnernas försök att vilseleda människan

På många ställen i Koranen sägs att Iblis redan vid Adams skapelse beslutade att vilseleda människan. Sedan dess har sataniska djinner försökt påverka människan genom:

- onda ingivelser
- bedrägeri
- att få det onda att framstå som gott

Men de har **ingen makt** att tvinga människan till något. Se t.ex.:

- *An-Nisa'* 117-120
- *Al-A'raf* 11-17
- *Ibrahim* 22
- *Al-Hijr* 30-42
- *An-Nahl* 98-100
- *Bani Isra'il* 61-65

Djinner i förislamisk tro

Koranen berättar också att de polyteistiska araberna:

- betraktade djinnerna som Guds medhjälpare
- dyrkade dem
- trodde att de var Guds avkomma

(se *Al-An'am* 100, *Saba'* 40-41, *As-Saffat* 158).

Sammanfattning: Djinnernas verkliga natur

Av alla dessa texter framgår att:

- Djinnerna är en verklig, självständig och osynlig skapelse
- De är av en helt annan art än människan
- Okunniga människor har överdrivit deras krafter och till och med dyrkat dem
- Koranen korrigerar dessa missuppfattningar och klargör vad djinnerna är – och vad de inte är

Surans tema och struktur

Vers 1–15: Djinnernas reaktion på Koranen

Här återges hur djinnerna reagerade när de hörde Koranen och vad de sade när de återvände till sitt folk. Allah återger inte hela deras samtal, utan endast de delar som är viktiga för budskapet. Genom att studera deras uttalanden förstår man:

- varför denna händelse nämns
- hur djinnerna bekräftade tron
- och vad deras vittnesmål lär människorna

Vers 16–18: En uppmaning till rättfärdighet

Folket förmanas:

”Om ni avstår från polyteism och följer rättfärdighetens väg, kommer ni att välsignas. Om ni vänder er bort från Allahs uppmaning, väntar ett hårt straff.”

Vers 19–23: Tillrättavisning av Meckas icke-troende

De förebrås för att:

- omringa Profeten
- håna honom
- försöka tysta honom

Samtidigt klargörs att Profetens enda uppgift är att förmedla budskapet. Han gör inte anspråk på någon makt att skänka nytta eller avvärja skada.

Vers 24–25: En varning om framtiden

De icke-troende varnas:

”Idag försöker ni övermanna Sändebudet eftersom han saknar världsliga anhängare. Men en dag kommer ni att förstå vem som verkligen är hjälplös.”

Profeten vet inte när denna dag kommer – men den kommer.

Slutbudskapet

Suran avslutas med att betona:

- Endast Allah känner det osynliga
- Profeten får endast den kunskap Allah vill ge honom
- Denna kunskap rör hans profetiska uppdrag
- Och den är så klar och säker att ingen yttre påverkan kan blanda sig i den

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)